

[Brøndsted]

næsten fristes til at spørge, om hele den postale opgave overhovedet kan løses af et offentligt postvæsenets ledelse, om ministeren tror, det kan lade sig gøre.

Der er en undertone i ministerens redegørelse, der antyder, at udefra kommende vilkår og vanskeligheder forhindrer en tilfredsstillende løsning. Der skulle nemlig være forhold, der ikke kan overvindes. Hvor det er tilfældet, må den danske befolkning, erhvervslivet og den offentlige sektor konkludere, at det offentlige postvæsen ikke kan forventes nogen sinde at løse opgaven tilfredsstillende, at man fra offentlig side delvis har givet op. Det ville vi fra venstres side meget beklage. Hvis den opfattelse breder sig, at det offentlige postserviceorgan giver op over for vanskelighederne og mener, det er noget, vi skal leve med, så vil det ikke vare længe, før den private pakkefragt vil få gyldne tider og nye firmaaftaler vil overtage den væsentligste del og den mest bæredygtige del af brevtransport med meget mere. Dermed vil postvæsenet komme fra asken og i ilden. Den ikke-bæredygtige betjening vil blive tilbage. Dermed undergraves investeringspolitikken, og driftsudgifterne vil stige væsentligt. De store og gode kunder forsvinder, og den tabgivende del af forretningen vil blive tilbage. Det vil gå ud over de geografiske yderdistrikter og gå ud over hele den planlægning, hvor man ønsker en spredning af befolkning og beskæftigelse. Det er derfor nødvendigt at tage den til stadighed fremsatte kritik alvorligt. Den kan ikke og den skal ikke forklares eller undskyldes eller besvares med tavshed. Erkendelse, analyse og handling skal fjerne grundlaget for al saglig kritik, og tilliden til, at postvæsenet er opgaven voksent, skal genvindes, og det må vi hjælpe til med fra alle sider. Det er målet, og derfor er det også godt, at ministeren lægger kortene på bordet. Det er af betydning, at vi får en debat for at finde veje, der kan gøre kritikken til skamme.

Ministeren omtaler bl. a. topbelastningsproblematikken, og vi fik en beskrivelse af, hvordan disse situationer indtræffer inden for såvel giro og pakkeforsendelse som brevbesørgelse. Det er klart, at et ujævnt arbejdspress vanskeliggør planer og tilrettelæggelse. Det stiller store krav til hele styringen, men når topbelastningsperioderne kan registreres i så faste rytmer, som det fremgår af

redegørelsen, er vekslende belastning at betragte som en normalitet, det er muligt at styre og planlægge efter. Det er et ledelses-spørgsmål. Derfor må det vurderes, om den overordnede ledelse i styring og tilrettelæggelse er dygtig nok i relation til de krav, der stilles i så stor en forretning, som postvæsenet er.

Det oplyses, at kvalitetsproblemerne i et vist omfang kan tilskrives, at postvæsenets produktionsapparat er forældet og nedslidt. Det er almindeligt kendt, at det ikke alene er forældelse og nedslidthed, der skaber problemerne. Postterminalen i den østlige del af landet har som bekendt haft flydende investeringsmidler igennem en årrække. Den tidligere minister for offentlige arbejder havde sat datoen 1. november som skæringstidspunkt for, at det nyetablerede hovedcenter skulle fungere perfekt. Ministeren indrømmer i sin redegørelse nu, at denne dato ikke kunne holde. Vi må konstatere, at det kunne 1. december og 1. januar altså heller ikke. Derfor vil jeg spørge: kan 1. februar holde, eller hvornår? Dét, hvor alt skulle være tiptop, hvor der ikke er tale om forældelse og nedslidthed, burde kvalitetskravet opfyldes, og ministeren må stille krav om en afslutning på denne indkøringsperiode. Ellers bør det få konsekvenser på den ene eller anden måde. Hvilken dato er nu fristen for, at dette centrale center kommer til at fungere perfekt?

Det er ønskeligt at få helt klarlagt, hvad der skal gøres, hvor meget der skal investeres for at få det forældede og nedslidte på rimeligt funktionsniveau. Hvornår planlægges der efter at funktions- og serviceapparatet er udbygget og tidssvarende? Disse spørgsmål stilles selvfølgelig med fuld forståelse for, at såvel udvikling som daglig nedslidning til stadighed stiller krav for at være på højde med situationen.

Centraliseringen har på nogle områder og i nogle regioner eller dele af disse givet forbedringer, men de deraf følgende større afstande til de perifert beliggende byer og oplandsområder har givet disse ringere service-niveau. Det eksisterer der mange klare klager over og beviser for.

Der er grund til at opfordre til megen var-somhed med nedklassificeringen af posthuse i lokalområder. Det er en generel samfunds-interesse at sikre bysamfundene i regionernes randområder gode erhvervsvilkår og dermed